

ROMANIA LIBERĂ

ANUL XVI Nr. 4194

6 pagini — 20 bani

Vineri 4 aprilie 1958

Ieri în Palatul Sporturilor

din orașul Constanța

ȘI-A ÎNCEPUT LUCRĂRILE

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A ȚĂRANILOR ȘI LUCRĂTORILOR DIN SECTORUL SOCIALIST AL AGRICULTURII

Prima zi a lucrărilor

Joi dimineața au început la Palatul Sporturilor din orașul Constanța lucrările consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii convocate de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P. Române.

La consfătuire participă fruntași în producția agricolă, delegați ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție cu rață, întreprinderilor agricole, lucrătorii din stațiile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, ingineri și tehnicieni agronomi, în parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid și alți activiști ai organizațiilor de partid și de stat. La lucrările consfătuirii participă ca invitați țărani cu gospodării individuale fruntași în muncile agricole.

De asemenea sunt prezenți scriitorii, ziariștii români și străini.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidențială au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Boriță, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Constantin Pirulescu, Dumitru Colibaș, Leonida Răutu, Ștefan Voitec, Ioana Făzekaș, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Vasile Vileu, prim-secretar al Comitetului Regional Constanța al P.M.R., Dobrița Dima, președinte gospodăriei colective Platonesti, raionul Fetești, Marin Rău, președinte cooperativelor agricole de producție cu rață din comuna Cîrța, raionul Gura Jiului, Ion Nicolae, prim-secretar al Comitetului raional de partid Galați, Eroul Muncii Socialiste Vasile Voichita, brigadier la S.M.T., Stanislav Mare, Ștefan Pavel, preșe-

dintele sfatului popular al regiunii București, Gheorghe Paga, brigadier în gospodăria de stat Ajumani, raionul Brănești, Gheorghe Matei, președinte gospodăriei colective Tîbucani, raionul Tîrgu Neamț, Vasile Grădinaru, președinte Sfatului Popular al raionului Negrești, Mircea Tăranu, inginer agronom din gospodăria colectivă Pechea, raionul Galați, Agripina Săndulescu, președinta întreprinderii agricole din comuna Drecani, raionul Botoșani, Ion Carcoag, președintele gospodăriei colective Hărman, raionul Codlea, Panait Enache, președintele întreprinderii agricole din comuna Conduratu, raionul Mîrla, și Iuliu Vereș, președintele gospodăriei colective Chileni, raionul Sfîntu Gheorghe.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Alexandru Moghioros, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române — a spus vorbitorul — au convocat această consfătuire cu scopul de a analiza felul cum se îndeplinesc hotărârile Congresului al II-lea al P.M.R. privind transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. În cei doi ani care au trecut de la al II-lea Congres al P.M.R. în agricultură noastră au fost obținute succese însemnate, sectorul socialist a crescut considerabil, un număr însemnat de raioane sînt astăzi complet cooperativizate. Succese deosebite s-au obținut în regiunea Constanța, unde toți țăranii muncitori au pășit cu încredere în gospodăriile agricole colective. În condițiile orînduirii noastre democrat-populare agricultura dispune de mari posibilități de dezvoltare. Partidul nostru,

preocupîndu-se continuu de rezolvarea importantelor sarcini a transformării socialiste a agriculturii și a creșterii producției agricole, este convins că există condiții ca agricultura noastră să producă tot mai mult grâu, mai mult porumb, să fie sporită producția de carne, lapte și alte produse animale, ceea ce va contribui la ridicarea simțitoare a nivelului de trai al poporului muncitor.

Consfătuirea noastră a fost convocată tocmai pentru a discuta aceste probleme și a vedea ce trebuie să facem în vederea dezvoltării mai degrabă a agriculturii, a construirii socialismului în satele țării noastre. Sîntem convinși — a spus vorbitorul în încheiere — că tovarășii prezenți aici, cadre cu o bogată experiență, vor participa activ la dezbaterile temeinice a tuturor problemelor și vor face propuneri valoroase menite să ducă la un nou avînt în dezvoltarea agriculturii țării noastre, pe drumul socialismului.

În aplauzele puternice ale celor peste 2.000 de participanți la lucrările consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a făcut o largă expunere asupra îndeplinirii hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. și sarcinilor de viitor în domeniul transformării socialiste a agriculturii și creșterii producției agricole.

Au fost constituite 8 comisii de lucru pe specialități care vor analiza probleme privind producția de cereale, a plantelor tehnice, creșterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, îmbunătățirea funciilor, probleme privind chimizarea agriculturii și construcțiile destinate agriculturii. Lucrările continuă.

Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române au convocat această consfătuire a fruntașilor din sectorul socialist al agriculturii pentru ca să analizăm împreună cum se îndeplinesc hotărârile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și la creșterea producției agricole, și pentru a face un schimb de păreri cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea muncii în viitor în acest important domeniu de activitate.

Înălțînd cu avînt politica Partidului Muncitoresc Român, politica de construire a socialismului, poporul nostru dezvoltă cu succes toate ramurile economiei și culturii, în interesul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

În 1957 producția industriei siderurgice a depășit de 3,4 ori nivelul din 1938, producția de energie electrică de 7,4 ori, a industriei petrolifere aproape de 2 ori, extracția de gaze de 15 ori, producția materialelor de construcții de peste 9 ori. Industria bunurilor de consum produce acum de 3 ori mai multe mărfuri textile, de pieișrie și încălțăminte decît în 1938, iar producția industriei alimentare s-a dublat. De însemnătate deosebită pentru propășirea întregii vieți economice și culturale sînt progresele industriei constructoare de mașini care dă astăzi o producție de 7 ori mai mare decît în 1938; această ramură a industriei socialiste pune astăzi la dispoziția agriculturii un număr de cca. 50 tipuri diferite de mașini agricole, între care tractoare, semăntori de cereale, cultivatoare, secături-legători, combine tractate pentru recoltarea cerealelor și altele.

În agricultură au fost obținute însemnate realizări în lupta pentru lichidarea stării de înăpoiere și de gradare moștenite din trecut. În ansamblu producția agricolă a întrecut cu mult cele mai mari producții realizate în timpul regimului burghez-moșieresc. Astfel, media anuală a producției globale de cereale din perioada de 5 ani 1934—1938 a fost de 8.288.000 tone, pe cînd în perioada de 5 ani 1951—1955 a fost de 8.416.000 tone, iar în anul 1957 producția a fost de peste 11.100.000 tone; la cartofi, dacă facem aceeași comparație, vedem că media producției anuale din perioada 1934—1938 a fost de numai 1.318.000 tone, față de media anuală de 2.352.000 tone în perioada 1951—1955 și de 3.047.000 tone în 1957.

Mult mai concludentă este sporirea producției medii la hectar în anii puterii populare. Media anuală pe țară la grâu-secară a crescut de la 1.030 kg. în perioada 1934—1938 la 1.140 kg. în perioada 1951—1955, ajungînd la 1.200 kg. în 1957; la porumb media anuală la ha. pe țară a crescut, în perioadele amintite, de la 1.040 kg. la 1.290 kg., iar în 1957 la 1.720 kg.; asemenea creșteri s-au înregistrat și la alte culturi. Acest succes important al oamenilor muncii din agricultură și al întregului popor muncitor a contribuit la înfățișarea economică a țării, la întărirea regimului democrat-popular.

Cu toate acestea, creșterea producției agricole este încă nesatisfăcătoare față de nevoile din ce în ce mai mari ale economiei naționale și ale populației muncitoare de la orașe și sate. Producția agricolă globală și producția agricolă-marfă nu cresc pe măsura posibilităților create de regimul democrat-popular, a condițiilor materiale de climă și de sol și a capacității și hărniciei dovedite de oamenii muncii din agricultură.

Congresul al II-lea al partidului a trasat un program de muncă pentru creșterea mai departe a puterii economice a țării și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor. Congresul a pus înaintea noastră a tuturor sarcina ca, în același timp cu continuarea politicii de industrializare socialistă și pe baza rezultatelor pozitive obținute în aplicarea acestei politici, să concentrăm toate eforturile în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea semnificativă a producției agricole vegetale și animale.

CEA MAI IMPORTANTĂ SARCINĂ

PUSA ÎN FAȚA NOASTRĂ DE CONGRESUL AL II-LEA ESTE CREȘTEREA ȘI CONSOLIDAREA SECTORULUI SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ. ASTFEL CA PÎNĂ ÎN 1960 ACEST SECTOR SĂ FIE PREPONDERENT CA SUPRAFATA ȘI SĂ ASIGURE 60—70% DIN TOTALUL PRODUCȚIEI AGRICOLE — MARFA.

Îndeplinirea acestei sarcini are o însemnătate deosebită, deoarece victoria deplină a socialismului în țara noastră poate fi asigurată numai dacă socialismul va fi construit și la sate. Interesele vitale ale clasei mun-

citoare ca și ale țăranilor muncitori și intelectualității, interesele întăririi și înfloririi patriei și ale îmbunătățirii nivelului de trai al poporului cer fărîșirea unei puternice economii socialiste unitare. De succesul transformării socialiste a agriculturii depînd rezolvarea deplină a problemei cerealelor, asigurarea industriei cu materii prime agricole și îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației.

Care sînt rezultatele muncii depuse pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii după Congresul al II-lea al partidului?

Țărănimea muncitoare
pășește cu încredere pe calea
agriculturii socialiste

Progresele realizate în reorganizarea socialistă a satelor de la sfîrșitul anului 1955, cînd a avut loc congresul, pînă la 1 martie 1958, se

reflectă în datele de mai jos privind schimbările intervenite în această perioadă în sectorul socialist-cooperatist al agriculturii.

a) Situația sectorului socialist-cooperatist la 31 decembrie 1955			
	Număr	Familii	Suprafața agricolă (hectare)
Gospodării agricole colective	2.151	165.552	925.287
Cooperative agricole de producție	4.288	201.301	409.482
Întreprinderi agricole			
Total	6.439	366.853	1.334.769

b) Situația sectorului socialist-cooperatist la 1 martie 1958.			
	Număr	Familii	Suprafața agricolă (hectare)
Gospodării agricole colective	2.756	398.245	1.569.184
Cooperative agricole de producție	125	5.250	15.501
Întreprinderi agricole	11.431	1.125.082	2.145.691
Total	14.312	1.528.578	3.830.376

Din aceste date rezultă că în doi ani de zile de la congres au intrat în gospodăriile agricole colective, în cooperative de producție și întreprinderi agricole un număr de 1.141.725 familii de țăranii muncitori, de trei ori mai multe familii decît au intrat înainte timp de șapte ani de zile.

La această mișcare mai puternică în rîndurile țăranimii pentru cooperativizare a contribuit faptul că, în muncă politică și organizatorică pentru transformarea socialistă a agriculturii, organizațiile de partid s-au sprijinit într-o măsură mult mai mare pe experiența țăranilor muncitori din numeroase gospodării colective, cooperative agricole de producție și întreprinderi agricole bine organizate și conduse, ale căror rezultate în producție și venituri convinș pe țăranii muncitori cu gospodării individuale că drumul agriculturii socialiste este drumul spre o viață îmbelșugată.

LA 1 MARTIE ANUL ACESTA, 1.528.578 DE FAMILII, REPREZIN-

TIND PESTE 45% DIN TOTALUL FAMILIILOR DE ȚĂRANI MUNCITORI, FAC PARTE DIN SECTORUL COOPERATIST-SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ, care cuprinde 3.830.376 ha., aproape 37% din suprafața agricolă cooperativizabilă din țară. Împreună cu suprafețele gospodăriilor agricole de stat, ale sfaturilor populare și ale altor instituții de stat, SECTORUL SOCIALIST CUPRINDE APROAPE 7.500.000 ha., REPREZINTÂND 52,4% DIN ÎNTREAGA SUPRAFATA AGRICOLĂ A ȚĂRII, față de numai 36,2% la sfîrșitul anului 1955.

Această sporire însemnată a numărului de familii și a suprafeței cooperativizate arată creșterea conștiinței socialiste în rîndurile țăranimii muncitoare, creșterea încrederei maselor țăranesti în justiția politică dusă de partidul clasei muncitoare și demonstrează odată mai mult că s-a întărit alianța muncitorească-țăranescă, s-a întărit orînduirea democratic-populară.

Colectiviștii regiunii Constanța — un exemplu pentru întreaga țărănime muncitoare

Tovarăși,

În această consfătuire noi salutăm cu bucurie, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc

Român și al Consiliului de Miniștri al Republicii noastre Populare, succesul obținut de oamenii muncii din agricultură din regiunea Constanța, prima regiune în care țărănimea

muncitoare a trecut în întregime pe drumul gospodăriei agricole colective. Felicităm călduros pe colectiviștii din regiunea Constanța, care constituie astăzi un exemplu pentru întreaga noastră țărănime, pe muncitorii, tehnicienii și inginerii din S.M.T. și din gospodăriile de stat, pe inginerii și tehnicienii agronomi, pe toți oamenii muncii din regiune. Felicităm organele de partid și de stat din regiune, care au deslășuit o rodnică muncă politică și organizatorică pentru a face cunoscut în rîndurile țărilor de mii de țăranii muncitori exemplul unităților socialiste fruntașe și a-i ajuta să treacă pe calea socialismului.

Experiența înaltă a regiunii Constanța pe tărîmul construcției socialiste la sate merită să fie studiată de toate organele regionale și raionale de partid și de stat, pentru a fi folosită potrivit condițiilor și particularităților locale.

După cum știți, în trecut această regiune era una dintre cele mai înăpoiate părți ale țării. Cele câteva orașele — în afară de orașul Constanța — nu se deosebeau prea mult de un sat mai micșor; satele se zăbăteau în sărăcie și întinerie, populația trăia o viață grea, plină de lipsuri.

În fostele județe Constanța și Tulcea, industrie alimentară, textilă, chimică, metalurgică, a materialelor de construcții, luate toate la un loc numărau de abia 42 de întreprinderi cu o forță muncitoare totală de numai 7.157 C.P. cu un număr de 1.900 muncitori.

La sate, aproape jumătate din pămîntul cultivat (45,8%) aparținea moșierilor și chibaurilor, în timp ce un sfert din numărul total al gospodăriilor țăranesti aveau mai puțin decît 1 ha. de pămînt; 14% din gospodăriile țăranesti nu aveau decît 10 ari, 7% aveau pînă la un pogon, 3% aveau între un pogon și un hectar de pămînt și numai 14% aveau între 1—3 ha. Dezvoltarea capitalismului în agricultură a avut ca rezultat în Dobrogea un proces rapid de fărîmătură a micilor gospodării țăranesti, de acaparare a pămînturilor țăranesti de către moșieri și capitaliști, la care o mare parte din țăranii erau nevoiți să se angajeze sau să muncească în dijmă. Gospodăriile țăranilor săraci și mijlocii nu aveau mijloacele necesare pentru a lucra pămîntul; astfel 13,5% din numărul gospodăriilor agricole nu aveau nici un bou sau cal, iar 6% din gospodării aveau numai cîte un animal de muncă. Despre mecanizarea agriculturii nici nu putea fi vorba, deoarece în anul

(Continuare în pag. 2-a)

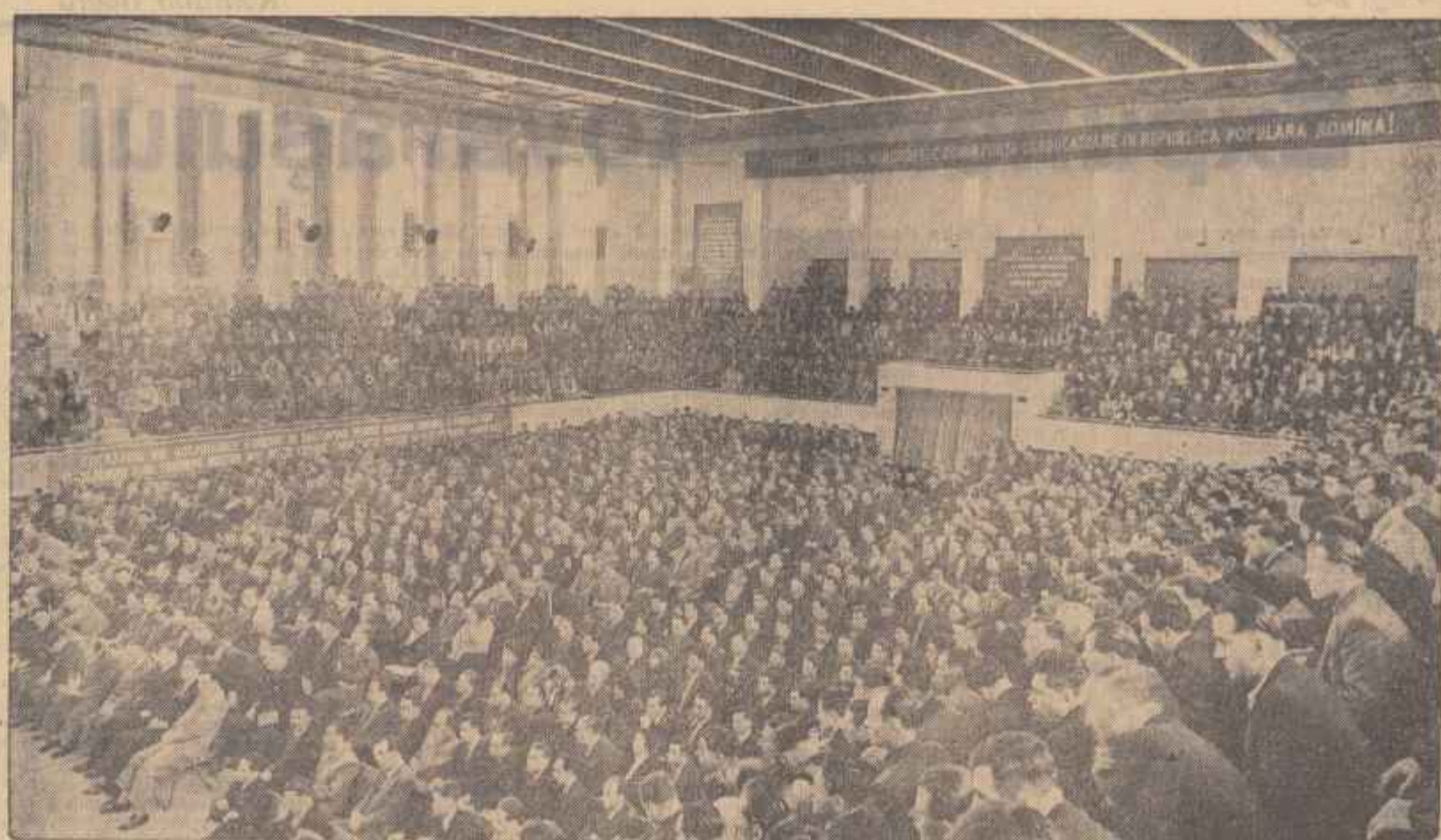

Foto: AGERPRES

Un grup de participanți la consfătuire, discutînd în fața Palatului Sporturilor, într-o pauză.

Foto: MIHAIL POPESCU

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

1938 pe teritoriul acestei regiuni erau numai 119 tractoare, 124 batoze, 130 secerători-legători, toate fiind proprietatea moșierilor.

Din cauza slabei utilități a agriculturii cu unele și mașini, precum și a numărului redus de animale de muncă pe care le aveau țărani, pământul era lucrat slab, necorespunzător, iar recoltele de cereale obținute nu depășeau în anii cei mai buni în medie 450-550 kg. grâu și 750-800 kg. porumb la hectar. Din lipsa tehnologiei de lucru, țărani erau nevoiți să lase în fiecare an suprafețe întinse de pământ nelucrate, sub formă de piroșoare, pe care creșteau buruieni și scame.

Dacă analizăm chiar statisticile burgheze, care nu oglindeau întreaga realitate, în anul 1935, 43% din numărul gospodăriilor agricole din județele județelor Constanța și Tulcea nu aveau nici o oală, iar 45% nu aveau nici un porc. Cât privește calitatea animalelor existente, aproape 80% din numărul porcilor erau de rase primitive — aloci și bălăreli — cu randament scăzut la creștere și îngrășare, iar 90% din vaci erau de rase locale sau de stoc neameliorat, care dădeau o producție de numai 300—400 litri lapte pe an. În aceste condiții scumpe, agricultura era rentabilă numai pentru moșieri, căci țărânimea sărăcă imensă urma de foame, își vindea moșierilor sau chibaurilor forța de muncă pe tot anul pentru câteva batoze de porumb sau grâu.

După cucerirea puterii în țara

Mari schimbări în viața satelor dobrogene

Statul democrat-popular a creat o puternică bază tehnică pentru agricultură în regiunea Constanța. Oamenii din agricultură au la dispoziție aproape 5.500 tractoare, peste 1.500 batoze, 750 combine pentru recoltarea pășoșelor, aproape 3.000 semănătoare, peste 1.500 secerători-legători și alte mii de diferite mașini și utilaje agricole. La fiecare tractor fizic revin acum cca. 150 ha. teren arabil. Numai tractoarele din S.M.T.-uri au executat în sectorul cooperatist în anul 1952 lucrări agricole echivalente cu 1.255.000 ha; S.M.T.-urile au executat în mod mecanizat la gospodăriile colective și înlovășiri 82% din arături, 62% din însămânțarea cerealelor pășoase, 45,6% din recoltatul pășoșelor și alte lucrări.

Prin lucrarea pământului cu tractoarele s-a ridicat an de an nivelul agrotehnic, s-au mobilizat materiile hrănitoare din sol, s-a păstrat o cantitate de apă mai mare în pământ, recoltele nu sunt mai bogate. Astăzi se explică de ce în regiunea Constanța, în perioada 1953—1957, în medie s-au recoltat 973 kg. grâu și 1.324 kg. porumb la hectar, față de media de numai 844 kg. grâu și 599 kg. în perioada realizată în perioada de 5 ani 1934—1938.

Efectivitatea de animale a crescut la toate speciile. Cu excepția cabalinelor și numărului lor a crescut de la 600.000 la 1.080.000 capete, numărul porcilor de la 68.000 la 134.000, numărul bovinelor de la 93.000 la 124.000. În același timp s-a îmbunătățit calitatea vieții. Din totalul oilor, o proporție de 94% au lână fină și semilună, s-a îmbunătățit calitatea efectivului de bovine și de porci.

Cine și-ar fi închipuit înainte că în Dobrogea bătaia de vânturi calde, cu pașiși uscate și cu vaci care dădau anual 300—400 litri de lapte — mai puțin decât o capră bună — vom ajunge să avem la gospodăriile colec-

Colectivizarea creează noi posibilități de dezvoltare economică și culturală și de ridicare a nivelului de trai

Colectivizarea completă deschide hărniciei țărânilor din regiunea Constanța noi posibilități de dezvoltare economică și culturală, cum n-au fost și nu puteau fi niciodată pînă acum. În această regiune, unde fiecare gospodărie țărănească își revenea, după reforma agrară din 1945, în medie cîte 5,4 ha. suprafață agricolă — cea mai ridicată medie pe țară — și unde țărânimea resimțea mai puternic decît oriunde lipsa mijloacelor de producție, iei mai mult în evidență rolul agriculturii socialiste mecanizate și însele ei perspective de dezvoltare.

Organele de partid și de stat, cu participarea largă a colectivităților trușoare la agricultură, a inginerilor și tehnicienilor din regiunea Constanța, au elaborat un plan de dezvoltare a agriculturii în următorii ani. Toate forțele colectiviste trebuie îndreptate spre realizarea acestui plan. Organizarea socialistă a întregii suprafețe agricole creează cele mai bune condiții ca producția agricolă să fie orientată rațional, științific, pe baza unui temeinic studiu al condițiilor pedoclimatice și economice.

Suprafața agricolă a regiunii Constanța este de 987.000 ha, din care 830.000 ha pământ arabil, 149.000 ha pășuni și fînețe, peste 14.000 ha vii, aproape 3.600 ha livezi. În afară de aceasta sînt aproape 100.000 ha păduri și peste 543.000 ha bălți și lacuri bogate în pește.

Condițiile concrete economice și naturale ale celor mai mari suprafețe din regiunea Constanța, regiune cu soluri bălâne și cernozomuri bogate, sînt din cele mai prielnice culturii cerealelor, mai ales grâului și porumbului. Trebuie să înțelegem că în această regiune este cea mai bogată în condiții de producție anuală urmîndu-se la cel mult 350—450 mm. Statul, sprijinindu-se pe țărânime unită, colectivizată, va organiza o luptă sistematică pentru a înălța efectele dăunătoare ale secetei. Obținerea unor recolte bogate merge mîna în mîna cu mecanizarea agriculturii.

noastră de către clasa muncitoare, în alianță cu țărânimea muncitoare, cînd în întreaga țară, oamenii muncii, au conduserea Partidului Muncitoresc Român, au pornit cu elan la construirea societății socialiste. În regiunea Constanța a început să înflorească o viață nouă.

Vechile întreprinderi industriale și-au marit capacitatea de lucru și au fost înzestrate cu utilaje moderne, iar pe întinsul regiunii s-au ridicat noi și importante întreprinderi industriale, cum sînt fabrica de ciment, întreprinderea metalurgică de utilaje și fabrica de var de la Medgidia, termocentrala Ovidiu, combinatul de conserve de pește de la Tulcea și altele; este în construcție și va intra în curînd în funcțiune combinatul de îngrășăminte chimice de la Năvodari. Dezvoltarea industriei a dus la creșterea numerică a clasei muncitoare, de la 1.900 la peste 43.000 muncitori. Această ar a puternică influență asupra întregii dezvoltări politice, economice și culturale a regiunii, contribuie la înălțarea rolului conducător al clasei muncitoare în alianța muncitorească-țărănească.

Producția globală industrială în regiune a crescut față de anul 1938 cu 390%, a industriei alimentare cu 280%. Producția de energie electrică s-a făcut un salt de la 15 milioane kw. h. în 1938 la 139 milioane kw. h. în 1952 și la 148,8 milioane kw. h. în 1957.

Suprafața agricolă a regiunii a crescut cu peste 110.000 ha, iar suprafața cultivată cu porumb — cu 50.000 ha. Plantațiile de vii au crescut cu aproape 3.200 ha, iar plantațiile de pomi fructiferi cu 2500 ha.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

sprijinul statului, sorgul hibrid, care s-a dovedit mai rezistent la secetă decît porumbul local, dar producția mare de cîte 4—5.000 kg. la hectar și poate fi folosit cu mare randament în hrana animalelor și a păsărilor. Se va dezvolta cultivarea florii soarelui, a inului pentru ulei și a rapiței, plante care au condiții favorabile de cultură în regiunea Constanța și care aduc venituri mari.

Viticultura este o mare bogăție pentru această regiune, unde se găsește renumitul vinuri de Niculiș, Sărica și Mureșlar. Colectivizarea agriculturii face cu puțință să se organizeze folosirea rațională a terenurilor slab productive pentru cultura cerealelor și valorificarea lor în unități de producție de vin. Gospodăriile colective vor înălța peșterile pentru plantarea cu vii a terenurilor nisipoase, ceea ce va contribui ca în cîteva ani de zile să se extindă sectorul viticol în regiunea Constanța la 40—50.000 ha, în sectorul pomilor, se va planta în 2—3 ani de zile o suprafață de peste 6.000 ha, fără să se micșoreze suprafețele arabile pe care se cultivă grâu și porumbul.

Condițiile economice naturale și posibilitățile existente pentru creșterea animalelor vor putea fi pe deplin folosite în actuala situație. Pînă în anul 1960, numărul bovinelor va putea ajunge la 125.000, din care cel puțin 50% vaci cu lapte. Numărul porcilor va putea fi sporit pînă la 800.000 capete, iar al oilor pînă la 1.500.000. Frumusețile și bogățiile Delta Dunării sînt vestite în întreaga lume. Abia acum însă se vor putea valorifica bogățiile Delta și se vor putea îmbunătăți în mod serios condițiile economice și social-culturale ale populației muncitoare de aici.

Terenurile arabile necultivate, precum și terenurile ce vor fi acoperite în fiecare an de sub regimul inundațiilor vor fi preluate în folosință gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective, pentru a le cultiva cu plante agricole. Începînd cu anul acesta, va începe în Delta plantarea organizată a terenurilor prielnice pentru cultivarea vitei de vie și a pomilor roditori, iar statul popular regional va organiza producerea materialului săditor pentru extinderea pomiculturii și mai ales a gutuiului în gospodăriile colective și în curțile colectivităților, cu necesitate că acest pom fructifer găsește aici condiții excepționale de favorabile, cum în puține alte locuri se găsește. Gospodăriile colective vor fi îndrumate și ajutate să crească rase de animale din speciile adaptate condițiilor din Delta; se vor crea centre de condiționare a animalelor din Delta, se vor înălța centre de incubare pentru producerea bobocilor de rață și de găscă, astfel ca în scurt timp gospodăriile colective să poată orga-

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

niza act creșterea a zeci și sute de mii de păsări, activate producția deosebit de rentabilă pentru colectivități și de mare însemnătate pentru întreaga economie națională.

Întind seama de schimbările de structură care au avut loc în regiunea agricolă socialistă, se vor extinde în 2—3 ani rețelele de înaltă tensiune, spre raioanele Tulcea, Fetești și Adam Clis, spre a se folosi pe scară largă energia electrică în producția industrială și agricolă, pentru irigații și pentru iluminarea caselor oamenilor muncii.

În lăta țărânilor colectivizate din regiunea Constanța s-au deschis posibilități nelimitate de mărire a producției, de ridicare a nivelului de trai material și cultural, prin organizarea agriculturii pe temelia muncii unite, a științei și tehnicii moderne.

Rezultate îmbucurătoare în activitatea deosebită pentru transformarea socialistă a agriculturii au fost realizate în cele mai multe regiuni ale țării: în regiunea Timișoara, gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovășirile cuprind aproape 615.000 hectare, adică 61% din suprafața agricolă cooperativizabilă, 7 raioane fiind complet cooperativizate. Pași mari înainte s-au făcut în regiunea Galați, unde unitățile socialist-cooperative cuprind în total pe regiune 457.000 hectare, adică 67% din suprafața agricolă cooperativizabilă; aici 7 raioane sînt complet cooperativizate. În regiunea București, suprafața gospodăriilor colective, cooperativele de producție și întovășirilor cuprind 618.000 hectare, aproape 49% din suprafața cooperativizabilă, un număr de 5 raioane fiind complet cooperativizate: în regiunea Iași sînt 3 raioane deplin cooperativizate, în regiunea Craiova 2 raioane, iar în regiunile Slatina și Suceava cîte un raion; alte 11 raioane din regiunile Război, București, Ploiești, Pitești, Timișoara și Oradea sînt cooperativizate între 30—80% din suprafața cooperativizabilă.

Faptele au spulberat cu desăvîrșire teoria fanșată de ideologii capitaliștiilor și moșierilor, care pretindeau că țărânimea ar fi incapabilă să meargă cu hotărîre pe calea unor profunde transformări sociale, că ea ar fi refractară socialismului. Avantajele materiale ale organizării socialiste a agriculturii au o mare forță de atracție și exercită o influență pozitivă din ce în ce mai puternică asupra maselor celor mai largi ale țărânilor.

Depinde în mare măsură de capacitățile organizatorilor de partid și a organelor de stat de a folosi cu pricepere rezultatele de pînă acum în dezvoltarea industriei socialiste și în transformarea socialistă a agriculturii, pentru a obține realizări noi, hotărîtoare, în construcția socialistă la sat.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

pe că trimiterea
nte, dotate cu
regatele nece-
colective mai
grupe de gos-
mici, dar inve-
um mai mare
altă calitate și
us. Este ne-
organizarea bri-

1957, urile au executat an de la an un volum de lucrări agricole din ce în ce mai mare și de un sentiment mai larg. Volumul lucrărilor agricole efectuate la stațiunile de mașini și tractoare a scăzut de la 65.000 hectare arătură normală cit au efectuat în 1948, la 24.000 hectare arătură normală în anul 1957.

de cost planificat. S.M.T. Cobadin din regiunea Constanța a realizat 427 ha. arătură normală pe tractor convențional, datorită permanenței brigăzilor la locul de muncă, îngrijirii tehnice la timp a tractoarelor, folosirii cuplajelor de mașini, întârzierii simțului de răspundere a tractoriștilor și muncitorilor față de avutul obștei. La această atitudine

(Continue in pag. 4-a)

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

statul popular, depozite de carburanți și lubrefianți, de piese de schimb și de materiale, precum și atelierelor pentru muncile de reparare a mașinilor S.M.T.-urilor, au devenit necesare. În acest scop, în unele regiuni s-a înființat stațiile de reparare a mașinilor S.M.T.-urilor, care asigură repararea mașinilor care necesită intervenții majore, înființându-se astfel depozitele de piese care produc cheltuieli suplimentare și reduc capacitatea de producție a mașinilor agricole.

O problemă deosebit de importantă în momentul de față pentru S.M.T. este lichidarea consumului exagerat de piese de schimb care scumpește prețul de cost al lucrărilor agricole, precum și asigurarea aprovizionării stațiilor cu sortimentele de piese în cantitățile necesare.

În procesul de creștere a S.M.T.-urilor, structura parcului de tractoare a suferit o serie de modificări, introducându-se treptat tipuri noi de tractoare, de mai bună calitate și de mai mare productivitate. Tipurile în vechitate de tractoare nu au putut fi scoase din funcțiune, deoarece parcul total este încă mic față de necesități.

Întreprinderile industriale nu mai fabrică însă toate sortimentele de piese de schimb pentru unele tipuri de tractoare vechi, tipuri care reprezintă încă 40% din numărul de tractoare al S.M.T.-urilor. Nu poate fi admis ca din cauza lipsei unor piese de schimb, tractoarele de tip vechi să nu fie utilizate din plin, cu maximum de randament. Cade în sarcina Ministerului Industriei Grele și Ministerului Agriculturii și Silviculturii să asigure pe deplin cantitățile și sortimentele necesare de piese de schimb, să se preocupe de mai bună organizare a muncii, să lupte pentru înăl-

turarea dificultăților și a lipsurilor existente, pentru a se ajunge în scurt timp, la îmbunătățirea calității și la scăderea serioasă a prețului lor de cost.

Consumul exagerat de piese de schimb nu poate fi pus pe seama existenței în parcul de tractoare a unor tipuri învechite, așa cum au tendința unii lucrători din S.M.T. Căuza consumului prea mare de piese de schimb stă în neglijența la timp a tractoarelor, în reparările de slabă calitate făcute de unele S.M.T.-uri, precum și în calitatea slabă a unor piese fabricate de industrie. Organele, ministerele interesate, organele de conducere ale S.M.T.-urilor și comitetele executive ale stațiilor populare au datoria să introducă măsurile organizatorice și tehnice care să asigure îmbunătățirea întregii parcului de tractoare și mașini și îmbunătățirea calității pieselor de schimb. Organizările de partid și sindicatele trebuie să desfășoare o largă muncă politică în rândurile mecanizatorilor, pentru ridicarea conștiinței la conștientul lor socialiste, a spiritului lor de răspundere în lupta pentru sporirea producției agricole și înființarea prețului de cost al lucrărilor agricole.

Pentru îmbunătățirea activității stațiilor de mașini și tractoare, este nevoie să se continue mai intens calificarea tractoriștilor cu mecanici agricoli, care să cunoască bine și să știe să folosească, să întrețină și să repare nu numai tractorul, ci și tot complexul de mașini pe care îl au de muncă în câmp; în afară de aceasta, să aibă cunoștințe de agrotehnică, să știe când, de ce și cum trebuie făcută fiecare lucrare agricolă, pentru a putea da o contribuție crescândă la sporirea producției agricole și ridicarea prețului de cost al lucrărilor agricole.

În concluzie, în domeniul impor-

tant al mecanizării agriculturii, trebuie să continuăm dotarea S.M.T.-urilor cu tractoare și mașini agricole perfecționate, să încercăm pași serioși în mecanizarea viticulturii, pomiculturii, legumiculturii și mai cu seamă a creșterii vitei, îmbunătățind și consolidând an de an baza tehnico-materială a agriculturii.

În această privință un rol important revine industriei constructoare de mașini, care are datoria de a furniza tractoare și mașini agricole perfecționate, rezistente, de mare randament, adaptate la noile condiții ale agriculturii noastre.

Odată cu grija pentru dotarea mai departe a agriculturii cu mijloace tehnice noi, Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să asigure folosirea la maximum a acestor mijloace în cele mai bune condiții tehnice și economice (încălzirea optimă pe tractor și pe mașină, reducerea consumului de carburanți, lubrefianți și piese de schimb, scăderea sistematică a prețului de cost).

Holătorii și cei care lucrează în câmp trebuie să aibă o bună calificare profesională și experiență practică.

Problemele organizării muncii în S.M.T.-uri, ale realizării indicilor economici, prin concentrarea materială și stimularea tuturor cadrelor de mecanizatori — trebuie să fie în centrul atenției organelor de partid și de stat, a secțiilor agricole, a stațiilor de mașini și tractoare.

Partidul și guvernul au datoria să încerce să mecanizatori — tractoriști și ingineri, agronomi și cadre de conducere ale S.M.T.-urilor — își vor îndeplini cu pricepere și cu spirit de răspundere rolul lor deosebit de important, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției agricole.

ținute încă de sfaturile populare, de instituții și întreprinderi de stat, precum și prin îndrumări, asanări, destelenări pașilor și fișelor de peș cu producție scăzută.

Gospodăriile agricole de stat vor livra fondului central al statului 400.000 tone grâu în anul 1958. Aceasta este însă o sarcină cu mult sub posibilitățile pe care le au gospodăriile agricole de stat. În anii următori prin îmbunătățirea agrotehnicii, prin mecanizarea și prin aplicarea de îngrășăminte organice și minerale, gospodăriile agricole de stat trebuie să obțină recolte medii la grâu de 2.000 kg. la hectar.

Este oare posibilă de realizat? Am arătat mai înainte că dotările însemnate au primit gospodăriile prin investițiile făcute de stat în vederea sporirii producției agricole la hectar.

Este interesant și sugestiv să atragem atenția consiliului asupra producției de grâu realizată de țări precum R. Cehoslovacă și R. D. Germană.

După datele Consiliului de Ajutor Economic Reciproc gospodăriile agricole de stat din R. Cehoslovacă obțin o producție medie de grâu de 2.300 kg. la hectar. Este oare o pretenție prea mare ca gospodăriile noastre agricole de stat să obțină un nivel bun și să înfrângă cu mecanizarea complexă și cu cadre calificate să se apropie în anii următori de producția medie de grâu realizată de gospodăriile agricole de stat din Cehoslovacă?

Faceli și da, necolecta, dacă gospodăriile agricole de stat ar realiza o medie de 2.000 kg. grâu la hectar la suprafața de 400.000 ha, ar însemna o producție totală de 800.000 tone grâu. Dacă ne-am apropia de producția medie de grâu din gospodăriile agricole de stat din Cehoslovacă, aceasta ar însemna, la o medie de 2.300 kg. la hectar, o producție totală a gospodăriilor agricole de stat de 920.000 tone grâu anual.

Am arătat mai sus că numeroase gospodării agricole de stat au realizat în anul trecut producții medii de grâu de peste 2.000 kg. la hectar. Avem, deci, o experiență pozitivă care ne arată că în noi țări, în oamenii din secolul gospodăriilor agricole de stat, stă puțină realizare a recoltelor bogate.

Menționăm că în R.D. Germană unde se folosește 130 kg. de îngrășăminte chimice la hectar se realizează la grâu recolte medii mult mai mari de peste 3.000 kg. la hectar, an după an, pe întreaga suprafață însemnată.

Nu merită oare ca lucrătorii din agricultură să studieze metodele agrotehnice și mijloacele folosite în R. Cehoslovacă și R.D. Germană pentru realizarea producțiilor mari la hectar colaborând cu lucrătorii din agricultură din aceste țări, să le experimenteze și să le adapteze la condițiile de climă și sol ale țării noastre? Două se știe că tovarășii noștri din R. Cehoslovacă și R.D. Germană s-au arătat înțelegători față de noi împărtășindu-ne din experiența lor.

Dezvoltări culturii porumbului va trebui să se dea și de acum înainte o mare însemnătate astfel ca gospodăriile agricole de stat să-și acoșoare integral furajele necesare creș-

terii și îngrășării de animale și păsări, contribuind la acoperirea în mare parte a consumului de carne și omeletelor muncii de la orașe.

Gospodăriile agricole de stat aplicând mai multe îngrășăminte chimice granulate și organice, mărind an de an suprafețele irigate trebuie să realizeze în următorii ani o producție medie la hectar de circa 3.000 kg. porumb.

Trebuie să spunem că tovarășii cărora li s-a încredințat răspunderea conducerii centrale a gospodăriilor agricole de stat au cerințe foarte concrete și foarte largi când este vorba ca statul să acorde fonduri pentru investiții și deșize, pentru mecanizare sau pentru procurarea de seminte și animale de rasă de mare productivitate. Dar când trebuie să se stabilească cu cât va crește producția la hectar și cu cât vor sporii cantitățile de cereale livrate statului în anul 1960, la 2.800 tone, cu 1.500 tone mai mult decât în anul 1957.

Creșterea păsărilor în gospodăriile agricole de stat este cu totul nesatisfăcătoare, revenind numai 24 de păsări la 100 ha. cultivate cu cereale, față de 100-150 păsări cât ar putea să crească.

Rezultatele obținute în creșterea păsărilor de unele gospodării ne arată că în fiecare gospodărie sînt posibilități pentru a mări cu mult numărul de păsări. Astfel, gospodăria de stat Poiana, regiunea Cluj, are peste 800 păsări la 100 de hectare de cereale, gospodăria Florești, regiunea Galați, 680 păsări, iar gospodăria Aradul Nou, regiunea Timișoara, 200 păsări la 100 ha. de cereale.

Creșterea păsărilor pentru ouă și carne trebuie să ia o mare dezvoltare, mai ales în gospodăriile din jurul orașelor mari și al centrelor industriale. În aceste gospodării este necesar să se organizeze combinate de creștere a păsărilor, complet mecanizate, cu o productivitate mare și preț de cost redus. Pentru realizarea sarcinilor mari trasate gospodăriilor de stat li se vor aloca fondurile și materialele necesare construcțiilor și se va prevedea în planurile anuale importanța de animale și păsări de rasă.

În vederea îmbunătățirii aprovizionării populației cu carne, gospodăriile agricole de stat vor organiza combinate industriale de creștere și îngrășare a animalelor și păsărilor; pentru aceasta este necesar să se construiască în anii următori un număr corespunzător de fabrici pentru producerea furajelor combinate și a făinii de lucernă și trifoi.

În condițiile creșterii continue a sectorului cooperatist din agricultură, producerea semintelor selecționate și a animalelor de rasă de către gospodăriile agricole de stat capătă o importanță deosebită.

În ultimii ani, gospodăriile agricole de stat au produs pentru sectorul cooperatist al agriculturii cantități importante de seminte selecționate și hibride și material aditiv hortivital. Astfel, numai în anul 1957, au livrat țării noastre cooperative peste 200.000 tone seminte de grâu selecționate și recunoscute, de două ori mai mult decât în anul 1955.

Gospodăriile de stat au produs în anul 1957 peste 2.300 tone sîmînță de porumb dublu hibridă, cu care se vor însemna în anul acesta peste 180.000 ha. în sectorul socialist al agriculturii.

În acțiunile partidului și guvernului de extindere a suprafețelor cultivate cu porumb hibrid, gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de a produce an de an cantități tot mai mari de sîmînță de porumb dublu hibridă. În acest scop în anul 1958 se vor semina peste 7.000 ha. și se vor

lor trebuie organizată fără construcții costisitoare, cu gospodării simple și adăposturi ieftine, iar alimentația să fie bazată în principal pe porumbul verde și cocii de porumb înăsolit. Gospodăriile agricole de stat vor trebui să sporească numărul de vaci cu lapte, astfel ca pînă în anul 1960 să ajungă la 100.000 capete. Odată cu sporirea numărului de vaci, producția de lapte să crească la 1.750.000 hl. în anul 1960, adică la peste 100 hl. pentru fiecare 100 ha. teren agricol.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să-și sporească numărul de oi de la 600.000 cîte aveau la sfîrșitul anului 1957 la 1.000.000 în anul 1960, dintre care cel puțin 800.000 oi de rasă cu lînă fină și semănă. Cantitatea de lînă livrată statului va trebui să ajungă în anul 1960 la 2.800 tone, cu 1.500 tone mai mult decât în anul 1957.

Creșterea păsărilor în gospodăriile agricole de stat este cu totul nesatisfăcătoare, revenind numai 24 de păsări la 100 ha. cultivate cu cereale, față de 100-150 păsări cât ar putea să crească.

Rezultatele obținute în creșterea păsărilor de unele gospodării ne arată că în fiecare gospodărie sînt posibilități pentru a mări cu mult numărul de păsări. Astfel, gospodăria de stat Poiana, regiunea Cluj, are peste 800 păsări la 100 de hectare de cereale, gospodăria Florești, regiunea Galați, 680 păsări, iar gospodăria Aradul Nou, regiunea Timișoara, 200 păsări la 100 ha. de cereale.

Creșterea păsărilor pentru ouă și carne trebuie să ia o mare dezvoltare, mai ales în gospodăriile din jurul orașelor mari și al centrelor industriale. În aceste gospodării este necesar să se organizeze combinate de creștere a păsărilor, complet mecanizate, cu o productivitate mare și preț de cost redus. Pentru realizarea sarcinilor mari trasate gospodăriilor de stat li se vor aloca fondurile și materialele necesare construcțiilor și se va prevedea în planurile anuale importanța de animale și păsări de rasă.

În vederea îmbunătățirii aprovizionării populației cu carne, gospodăriile agricole de stat vor organiza combinate industriale de creștere și îngrășare a animalelor și păsărilor; pentru aceasta este necesar să se construiască în anii următori un număr corespunzător de fabrici pentru producerea furajelor combinate și a făinii de lucernă și trifoi.

În condițiile creșterii continue a sectorului cooperatist din agricultură, producerea semintelor selecționate și a animalelor de rasă de către gospodăriile agricole de stat capătă o importanță deosebită.

În ultimii ani, gospodăriile agricole de stat au produs pentru sectorul cooperatist al agriculturii cantități importante de seminte selecționate și hibride și material aditiv hortivital. Astfel, numai în anul 1957, au livrat țării noastre cooperative peste 200.000 tone seminte de grâu selecționate și recunoscute, de două ori mai mult decât în anul 1955.

Gospodăriile de stat au produs în anul 1957 peste 2.300 tone sîmînță de porumb dublu hibridă, cu care se vor însemna în anul acesta peste 180.000 ha. în sectorul socialist al agriculturii.

În acțiunile partidului și guvernului de extindere a suprafețelor cultivate cu porumb hibrid, gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de a produce an de an cantități tot mai mari de sîmînță de porumb dublu hibridă. În acest scop în anul 1958 se vor semina peste 7.000 ha. și se vor

produce peste 10.000 tone sîmînță dublu hibridă, iar în anul 1960 se vor semina 25.000 ha. și se vor realiza peste 35.000 tone sîmînță dublu hibridă, cu care se vor putea însemna cca. 2.500.000 ha. cu porumb dublu hibrid. Sîmînța hibridă bine condiționată și calibrată, constituie prima cerință pentru obținerea unor recolte bogate de porumb. De aceea este necesar să se construiască instalații de uscat și calibrat porumb în gospodăriile mari producătoare de sîmînță hibridă.

Una dintre problemele cele mai importante în gospodăriile agricole de stat este profilarea și organizarea acestora în unități economice rentabile. Gospodăriile cu suprafețe prea întinse trebuie reorganizate în gospodării pînă la 5.000 ha teren agricol; experiența ne arată că această măsură a fost justă, gospodăriile reorganizate devenind gospodării economice, mai ușor de îndrumat și conduse. Această acțiune de reorganizare trebuie să continue, înțindu-se seama de profilul fiecărei gospodării și de perspectivele ei de dezvoltare.

Creșterea continuă a producției la hectar, a productivității animalelor și reducerea timpului de muncă pe unitate de produs este calea care trebuie să se dezvolte activitatea economică de producție a gospodăriilor agricole de stat.

În anul 1957, unele gospodării de stat, în vederea ridicării productivității și a reducerii prețului de cost au experimentat o nouă formă de organizare a muncii, în brigăzi cu mecanizare complexă, formate din cinci mecanici agricoli cu 5 tractoare la 500 hectare. Structura culturilor pe terenurile lucrate de aceste brigăzi a fost de 200 ha. cu grâu, 200 ha. cu porumb și 100 ha. cu plante furajere.

Cu toate că aceste brigăzi n-au primit încă toate mașinile agricole la timp, iar unele din conducerea gospodăriilor nu s-au ocupat îndeaproape de a le crea condiții bune de lucru, brigăzile au obținut producții la hectar mai mari, au folosit mai puțină lînă-om la suta de hectare și au realizat prețuri de cost mai mici.

Astfel, brigada de 5 tractoare de la gospodăria de stat Minăstirea, regiunea București, condusă de Șerășescu Ion, a realizat la grâu o producție de 3.050 kg. la ha., cu 425 kg. peste producția gospodăriei, iar la porumb 5.495 kg. la hectar, cu 370 kg. mai mult decât media la ha. a gospodăriei. Prețul de cost la grâu a fost de 600 lei/tona, față de 830 lei/realizat de celelalte brigăzi, iar la porumb a fost de 320 lei, față de 550 lei.

De asemenea, brigada de la gospodăria Pietroș, regiunea Constanța, a realizat o producție de grâu de 2.912 kg. la ha., cu 600 kg. mai mult decât media din gospodărie, iar la porumb 3.800 kg. la ha., cu 810 kg. mai mult decât media gospodăriei. Prețul de cost la grâu a fost de 500 lei/tona, cu 245 lei mai mic, iar la porumb de 400 lei/tona, cu 160 lei mai mic decât prețurile medii realizate în gospodărie.

Această nouă formă de organizare a muncii arată rezervele mari existente pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost în gospodăriile agricole de stat. Organele de partid și de stat, conducătorii gospodăriilor agricole de stat, trebuie să-și acorde o importanță deosebită, să o studieze în mod diferențiat, să o îmbunătățească și să o extindă, ținînd seama de fiecare gospodărie.

(Continuare în numărul viitor)

Sarcinile gospodăriilor agricole de stat

În activitatea noastră pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea însemnată a producției agricole-mărfă provenită din sectorul socialist, gospodăriile agricole de stat ocupă un loc de cea mai mare însemnată.

Gospodăriile agricole de stat au fost primele unități agricole socialiste, înființate pe bazele proprietății ale statului și pe unele din bazele proprietății moștenite.

Partidul a definit rolul gospodăriilor agricole de stat ca centre puternice ale dezvoltării agriculturii, menite să dovedească țărănimii muncii, muncii superioare agriculturii socialiste mecanizate și a aplicării metodelor științifice agrotehnice și să pună la dispoziția țărănimii muncitoare seminte selecționate, material săditori nomivicioli și animale de rasă pentru rasă.

Cu toate că din primul an de funcționare, gospodăriile agricole de stat au realizat unele progrese, ele n-au reușit pînă în anul 1955 să aibă o orientare clară în ce privește profilul producției și organizarea lor economică.

Gospodăriile agricole de stat cultivau un număr prea mare de culturi, din care unele nu prezentau importanță pentru fondul central al statului. Ele au mers un timp pe linia greșită de reducere a culturii po-

rambului și de mărirea suprafețelor cultivate cu plante tehnice, care creștea un număr mare de brațe de muncă, dădeau producții slabe și nu puteau avea rentabilitate. Astfel, suprafața pe care gospodăriile de stat o cultivau cu porumb în anul 1951-1952 reprezenta numai 7 la sută din suprafața lor arabilă și era aproape egală cu suprafața cultivată cu bumbac în loc să folosească porumbul ca principală plantă furajeră, au sporit suprafețele cultivate cu plante furajere anuale și perene, care în anul 1953 au ajuns la 25 la sută din suprafața arabilă. Restringerea culturii cerealelor și în special restringerea culturii porumbului a avut rezultate dăunătoare, a creat greutăți în dezvoltarea creșterii animalelor și în sporirea producției de lapte și carne.

Gospodăriile agricole de stat erau organizate în gospodării cu suprafețe de teren prea mari, cu terenuri familiare într-un număr mare de parcele, distanțate unele de altele, greu de administrat și de condus; în anul 1951 cele 331 gospodării de stat erau reșterite în 19.710 trupuri. Nu exista o preocupare sistematică pentru a mări suprafața totală a gospodăriilor agricole de stat prin prelucrarea terenurilor rezerve de stat, administrate de către sfaturile populare și a gospodăriilor exploatate nerațional și neeconomic de diferite departamente.

porție de 92 la sută a lucrărilor de întreținere a culturii porumbului, folosiase îngrășămintelor organice în cantitate de 968.000 tone pe o suprafață de 49.000 ha, a îngrășămintelor minerale în cantitate de 94.000 tone pe o suprafață de 481.000 ha, și însemnarea întregii suprafețe cu sîmînță dublu hibridă, productivă și de calitate. Un număr de 104 gospodării agricole de stat, adică aproape o treime din totalul gospodăriilor care au cultivat porumb în anul 1957, au produs pe o suprafață de 53.200 ha. peste 2.500 kg. boabe la ha. Dintre acestea 11 gospodării au obținut peste 4.000 kg. la ha., iar 5 gospodării peste 5.000 kg. la ha. Astfel, gospodăria agricolă de stat Dumăreș, regiunea Galați, a obținut o producție de 6.000 kg. la ha. pe o suprafață de 286 ha, gospodăria Minăstirea, regiunea București, 5.265 kg. la ha. pe o suprafață de 771 ha, gospodăria I. I. Caragiale, regiunea București, 5.111 kg. la ha. de pe o suprafață de 103 ha, gospodăria Văratec, regiunea Timișoara, 5.031 kg. la ha. de pe o suprafață de 817 ha.

Deși se găseseră în zone mai puțin favorabile culturii porumbului, gospodăriile Secuiei, regiunea Bacău și Stupini regiunea Stalin, au obținut datorită lucrărilor agrotehnice corespunzătoare, producții medii de 4.000 kg. la ha. Gospodăria de stat Izvoarele, regiunea Constanța, în condițiile unei veri secetoase, printr-o bună lucrare a pămîntului și îngrijirea la timp a culturilor a obținut o producție de 4.099 kg. în medie la ha. de pe o suprafață de 382 ha.

Nu toate gospodăriile de stat s-au arătat însă la înălțimea sarcinii ce le-a fost încredințată de a realiza o sporire însemnată a producției de porumb. Un număr de 29 gospodării de stat au produs de pe o suprafață totală de 17.755 ha., în medie mai puțin de 1.000 kg. porumb la ha.

Colectivul de conducere al gospodăriei Robinești, regiunea Craiova, a însemnat numai 106 ha. cu porumb în arătura de toamnă, iar 304 ha. porumb a însemnat în arătura de primăvară, țirzie și neogăzită; nu a luat măsuri pentru îngrijirea la timp a culturii, din care cauza porumbul a fost învadat de buruieni.

Rezultatele s-au văzut în faptul că această gospodărie a obținut în medie o producție de numai 530 kg. la ha. față de 2.233 kg. la ha. cît a obținut gospodăria de stat Rominesti din aceeași regiune, pe același tip de sol brun roșcat de pădure și în aceeași condiții de umiditate și căldură.

Gospodăria agricolă de stat Dorobanțu, din regiunea Constanța a obținut o producție de porumb de 773 kg. la ha. pe suprafața de 1.432 ha. Pe același tip de sol — cernoziom castaniu — și în aceeași condiții de umiditate și căldură, gospodăriile de stat vecine, Tîrșoș și Teșeu Vodă, au obținut, prima 2.475 kg. la ha. pe 1.618 ha, iar a doua 1.580 kg. la ha. pe 1.290 ha. Producția de 2-3 ori mai mică a gospodăriei Dorobanțu se datorează faptului că această gospodărie a semănat porumbul tîrziu, iar însemnarea și prașitul nu fost executate necorespunzător, din care cauza a avut la hectar numai jumătate din numărul de plante.

Caracteristic nu este însă că un număr de gospodării agricole de stat au dat recolte necorespunzătoare, ci faptul că gospodăriile agricole de stat care au obținut an de an producții mari de grâu și porumb se găsesc în fiecare zonă de cultură a acestor plante și ele indică linia de înaintare a tuturor gospodăriilor de stat, recolte la care fiecare din gospodăriile de stat poate și trebuie să ajungă. Rezultatele obținute în producția de cereale de gospodăriile de stat frunțate confirmă pe deplin aprecierea făcută de C. C. al partidului că gospodăriile agricole de stat pot să furnizeze în anii care urmează, cea mai mare parte din cerealele necesare fondului central al statului.

Pînă la sfîrșitul anului 1960, suprafața arabilă a gospodăriilor agricole de stat va trebui să crească la cca. 1.200.000 ha., prin prelucrare, în continuare a suprafețelor agricole de-

O mai mare contribuție la aprovizionarea orașelor cu carne, grăsimi, lapte, ouă

În ce privește creșterea animalelor în gospodăriile de stat, s-au obținut în ultimii ani unele rezultate bune. Numărul vacilor cu lapte la sfîrșitul anului 1957 a fost de 6.400 mai mare decât în anul 1955, iar producția medie de lapte pe vacă furajată a crescut de la 2.500 litri la 2.160. A crescut numărul porcilor de la 233.800 în anul 1955 la 497.500 în anul 1957.

Gospodăriile agricole de stat nu au livrat fondului central cantități sporite de carne, lapte, lînă și alte produse animale. De asemenea, au dat în ultimii doi ani țărănimii cooperative un număr important de animale de prăsilă din cele mai bune rase de bovine, porcine și ovine.

Progresele realizate de gospodăriile de stat în producția de carne, lapte, grăsimi, ouă și lînă sînt încă nesatisfăcătoare, nu s-au ridicat la nivelul posibilităților pe care le au.

Odată cu mărirea substanțială a suprafețelor și producțiilor de cereale, mai ales de porumb, în gospodăriile de stat trebuie să ia o mare dezvoltare creșterea și îngrășarea de animale și păsări.

S-au creat condițiile ca gospodăriile agricole de stat să contribuie într-o măsură cu mult mai mare la aprovizionarea populației din orașe și din centre industriale, cu carne și grăsimi. Gospodăriile de stat trebuie să realizeze în 1958 creșterea și îngrășarea unui număr de 600.000 porci, în greutate totală de 65.000 tone carne, să ajungă în 1960 la creșterea și îngrășarea unui milion de porci în greutate totală de 100.000 tone carne și să ia curs în următorii ani de a realiza creșterea și îngrășarea a 2 milioane de porci, pentru a livra la fondul central cantitatea de 200.000 tone carne de porc anual.

Gospodăriile de stat vor trebui să organizeze în cadrul unităților de producție ciclu complet de creștere a porcilor, de la maternitatea de acroșare pînă la livrarea de carne către stat, folosind pentru alimentarea porcilor producția proprie de furaje și amenajînd construcții ieftine și economice.

Fotografiile de mai sus ne înfățișează grupuri de țărani colectiviști și întovărășiți, veniți la conștiințe din diverse colțuri ale țării, discutînd între-una din pauze. Iată și cine sînt (de la stînga la dreapta):

ÎN PRIMA FOTOGRAFIE: Ion Mocian, țaran întovărășit din Lăpușel, regiunea Baia Mare, Ion D. Bratu, președintele gospodăriei colective din Făcăeni, regiunea Constanța, Nicolae Rusu, președintele întovărășirii agricole din Născău, regiunea Cluj, Constantin Atodresci, președintele întovărășirii agricole din Sclăria, regiunea Iași, Grigore Drăgan, brigadier la gospodăria colectivă din Mintiu, regiunea Cluj, Radu F. Ioniță, brigadier la gospodăria

colectivă din Maltezi, regiunea Constanța și Gheorghe D. Tiglă, președintele întovărășirii agricole din Ruginișoara, regiunea Iași.

ÎN A DOUA FOTOGRAFIE: Nicolae Galdagiu, președintele gospodăriei colective din Topalu, regiunea Constanța, Maria Aron, magazioner la gospodăria colectivă din Hirzova, regiunea Constanța, Gh. Șutaru, președintele întovărășirii agricole din Teleajana, regiunea Iași, Maria Bălcășanu, brigadier la gospodăria colectivă din Topologu, regiunea Constanța și Nicolae Kratoch, brigadier la gospodăria colectivă din Bulgăruș, regiunea Timișoara.

Text și foto: Agerpres

